

tilligemed Grundtræk til en Ordning af Doms- magten, som imidlertid ikke vare udarbejdede i Lovsform, bleve derpaa i August 1854 indsendte til Justitsministeriet, og under 7de Decbr. s. A. tilstillede den daværende Justitsminister den da til Udarbejdelse af en ny Straffelovbog nedsatte Kommission Udkastet til Betænkning, ledsaget af en meget udførlig Skrivelse, hvori han nærmere udviklede og begrundede sine Betænkneligheder med Hensyn til Lovudkastet i det Hele.

Da det af Høiesteretsassessor Mourier ud- arbejdede Lovudkast imidlertid i det Hele, om end med mange væsentlige Forbedringer i det Enkelte, hvilede paa det samme System, som har gjort sig gjældende i Frankrig og derefter i næsten alle de Stater paa Europas Fastland, hvor Retspleien ved Rævninger senere er ind- ført, ansaae den efterfølgende Justitsminister det rettest at søge at faae et Lovudkast udarbejdet, som nærmere sluttede sig til de Grundsætninger, hvorpaa Strafferetspleien i England hviler, og dette Arbejde blev derfor overdraget nuværende By- og Herredsfoged Hage, som under 20de Juni 1857 indsendte trende Udkast til Love 1) om Domsmagten i Straffesager, 2) om Forføl- ningen af de Straffesager, der behandles ved Rævningerretter og 3) om Behandlingen af Straffesager, der høre under Kredstretternes Om- raade. Justitsministeriet tilskrev derefter Straffe- lovkommissionen, om det ønskede at afgive Betænkning over disse Lovforslag i Forbindelse med det tidligere modtagne af Høiesteretsassessor Mourier udarbejdede Forslag, eller om den an- saae det rettest, at disse Forslag behandlede af en særegen Kommission, og da den nævnte Kommission erklærede sig for det sidstnævnte Alternativ, blev det under 24de August 1857 overdraget en Kommission, bestaaende af 8 Med- lemmer, at afgive Betænkning over de forskjel- lige saavel af Mourier som af Hage udarbejdede Forslag.

Denne Kommission gennemgik derefter i en Del Møder de vigtigste Principer, der ligge til Grund for de oftnævnte Lovforslag, men da den efter Tilendebringelsen af denne Behandling i Mai 1858 fandt, at Behandlingen i det En- kelte vilde være forbundet med særegen Vanske-

lighed, fordi der forelaae tvende indbyrdes meget afvigende Forslag, uden at man vidste, hvorvidt Regeringen troede at kunne slutte sig til noget af dem, troede den at burde standse sine Arbej- der og ved at indsende Udskrift af dens For- handlinger til Justitsministeriet, at burde andrage paa, at dette selv vilde udarbejde et Lovforslag, der da kunde danne Grundlag for Kommissionens videre Forhandlinger.

Denne Anmodning troede Ministeriet at burde efterkomme, og der udarbejdedes i Maret 1859 et nyt Udkast, hvis endelige Behandling i Ministeriet ikke havde fundet Sted, da der i Rigsdagens sidste Samling af Rigsdagsmanden for Præsto Amts 6te Valgkreds blev indbragt 3de Lovforslag angaaende Gjennemførelsen af Grundlovens § 79, der med enkelte Afvigelser stemmede med de Udkast, der som foran anført, havde foreligget den i dette Niemed nedsatte Kommission til Betænkning. I den Forhand- ling, som i denne Sag fandt Sted i Folketin- get, og den varme Interesse, som fra alle Sider blev udtalt for den hurtigst mulige Gjennem- førelse af den i disse Forslag omhandlede Re- form, har Ministeriet fundet en fornøjet Opfor- dring til at fremskynde denne Sags Fremme saa meget som muligt, og da de betydelige For- arbejder, som man alt var i Besiddelse af, dels i de tidligere udarbejdede Lovforslag, dels i den nedsatte Kommissions Betænkning, have faaet en værdifuld Forøgelse ved Forhandlingerne i Folketinget og den af sammes Udvalg afgivne Betænkning, har Ministeriet efterat Sagen i alle sine enkelte Punkter paany har været undergivet en omhyggelig og gjentagen Drøftelse, troet at kunne forelægge Rigsdagen nærværende Lov- forslag, uden at samme er bleven gennemgaaet af nogen Kommission. Næst endnu at be- mærke, at det af Lovudkastets enkelte Afsnit og de samme ledsagende Bemærkninger nærmere vil fremgaae, hvilke Principer, der ligge til Grund for samme, skal man blot i Almindelighed frem- hæve, at Ministeriet, saavidt dette overhovedet er muligt, har troet nærmest at burde slutte sig til den Maade, hvorpaa Anklageretiergangen med Offentlighed, Mundtlighed og Rævninger er gennemført i Storbritannien og de Lande, som